

To mně nevadí! Je-li to tak, jen ať se to táhne! Považte, že nemusím platit, dokud se pozůstalost neskončí. Pokud nemusím platit, mohu nechat peníze v obchodu a vydělám tak ještě 2%.

A já byl nucen uznati, že ze svého stanoviska jest velmi dobrým obchodníkem. Zvláště, povážíme-li, že bude nezl. dědicům vypláceti přes 2,000.000 Kč, jež ovšem musí také zúročiti — patrně, ale podle běžné sazby spořitelny....

Důležité rozhodnutí.

Zemský soud civilní v Praze jako soud rekursní rozhodl dne 31. prosince 1925 pod čís. D IV. 385/25/9 v pozůstalostní věci po S. o stížnosti zákonného dědice do usnesení okresního soudu v Karlíně, ze dne 30. X. 1925 čj. D IV. 384/25, jímž byly spisy notáři jako soudnímu komisaři svěřeny, aby inventář zřídil a pozůstalost projednal, takto:

Stížnosti se nevyhovuje a usnesení naříkané se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í.

Stížnost není opodstatněna.

Poněvadž dědic se přihlásil k pozůstalosti s dobrodiním inventáře, dlužno podle § 92 nesp. pat. zříditi inventář. Inventář zřizuje soud buď sám, anebo prostřednictvím veřejného notáře (§ 93 nesp. pat.).

Podle § 29 nesp. pat. ve znění novelisovaném článkem XII. zák. ze dne 8. VI. 1923 č. 123 Sb. z. a n. musí notáři v místech, kde je sborový soud I. stolice svěřeny býti úkony uvedené v nesporném řízení v § 183 notářského řádu, v okresech pak mimo toto sídlo mohou úkony ty, mezi něž platí nesporně projednání pozůstalosti, podle uvážení soudu, býti přiděleny notářům jako soudním komisařům.

Strany nemají již práva projednati si pozůstalost samy, neboť čl. IX. zák. ze dne 1. IV. 1921 č. 161 Sb. z. a n. byl právě zrušen shora citovaným článkem XII. zák. ze dne 8. VI. 1923 č. 123 Sb. z. a n.

Pakli tedy prvý soud pověřil notáře jako soudního komisaře projednáním této pozůstalosti, k čemuž přináleží i zřízení inventáře, jednal v mezí zákona, který byl vydán právě ve snaze just. správě ulehčiti soudům práci přetížným, jakož i v úvaze, že i nadále mají pozůstalosti býti přikázány soudním komisařům tam, kde notář bez závad pozůstalostní řízení dosud prováděl.

Že by projednání pozůstalosti notářem přivedilo straně zvláštní výlohy, nelze tvrditi, zvláště, když uváží, že při jednoduché pozůstalosti a o takovou pravděpodobně běží, lze účelně spojití projednání toto se zřízením inventáře, který notář musí zříditi.

Právem tudíž soud I. svěřil projednání této pozůstalosti notáři, když ostatně ze spisů plyne, že patří ke jmění pohledávky v ceně 60.000 Kč.

Z E D N E.

Úmrtí. JUDr. Isidor Wostrý, notář a prezident notářské komory v Olomouci zemřel po dlouhé nemoci dne 24. května 1926. Dr. Wostrý narodil se 27. června 1859 v Šilperku na Moravě, gymnasiální studia konal v Přerově a na slovanském gymnasiu v Olomouci, právnická studia na vídeňské universitě. Po 12leté praxi u soudu a v notářských kancelářích v Brně jmenován byl v roce 1894 notářem v Hrotovicích, v roce 1897

přeložen byl do Bystřice p. H., kde byl činný ve správě města a jmenován za tuto činnost i čestným občanem, a v roce 1909 do Olomouce. Členem notářské komory olomoucké byl dr. Wostrý již za svého pobytu v Bystřici p. H., presidentem této komory zvolen byl po úmrtí notáře Antonína Hůlky v roce 1910 a zastával tuto funkci až do své smrti.

Pro svoji ryzí povahu, nevšední píli a svědomitost, konciliantní chování vůči všem — byl vždy ochoten raditi a pomáhati, komu a jak mohl — byl zemřelý vážen a ctěn nejen u svých kolegů, nýbrž i u úřadů a své četné klientely. Čest budiž jeho památce.

Evidence posledních pořízení. Pan Kolega Dr. Togner zasílá nám projev, že nesohlasí s obsahem noticky v rubrice »Ze dne« v č. 5. t. l., že by totiž notáři byli povinni, oznamovati soudům veškeré případy, ve kterých sepsali neb převzali do uschování poslední pořízení. Vládní nařízení ze dne 9. dubna 1926 č. 50 vztahuje se po jeho soudě toliko na poslední pořízení sepsaná ve formě not. spisů neb not. protokolů (tedy veřejná) a na poslední pořízení převzatá do uschovy dle § 104 a násl. not. řádu (sepsání protokolu a vydání potvrzení), nikoliv však na poslední pořízení soukromá i když tato pořízení zůstanou v uschově notáře, ovšem jen jako soukromé osoby, tedy bez formalit podle § 104 a násl. n. ř.

Kdyby notář byl povinen oznamovati veškerá poslední pořízení soudům, znamenalo by to zvláštní postížení stavu notářského, sepisují přece poslední pořízení i advokáti a na venkově zvláště i obecní starostové; pro tyto nařízení tuto ohlašovací povinnost nestanoví. A tak by měl notář, na nějž se strany obracejí, zvláště tehdy, když chtějí »tajně« poříditi, to jest aby se o tom nikdo nedověděl, nejen snad o obsahu posledního pořízení, jehož tajnost — ostatně zcela zbytečně, přece nikdy žádnému notáři nenapadlo sdělovati obsah poslední vůle u něi uschované někomu — dotyčné vládní nařízení slovy »při tom (scil. notáři) nesdělí však obsahu posledního pořízení« hájí, nýbrž i o té okolnosti, že vůbec pořídili, snad oznamovati i takové případy soudu a tím svěřovati proti vůli pořizujícího více osobám, že dotyčná osoba na pád smrti pořídila, kdežto jiné osoby poslední pořízení sepisující by byly této povinnosti prosté.

Dávka z přírůstku hodnoty. Vláda chystá novou úpravu nařízení o dávce z přírůstku hodnoty. Pokud víme má se upravit novým nařízením toliko výše dávky a sice tím způsobem, že dosavadní dávkové sazby platiti budou pro převody nemovitostí, při nichž stal se převod pro zjištění hodnoty nabývací rozhodný po 1. lednu 1923, tedy jen tehdy, prodává-li někdo realitu po 1. lednu 1923 koupou, kdežto při převodech s nabývací hodnotou před 1. lednem 1923 se má vybírati paušalovaná dávka 5% z přírůstku hodnoty při vzestupu hodnoty nad 5% až do 600% nabývací hodnoty; při vzestupu hodnoty nad 600% má se vybírati mimo této 5% dávky další 25% dávka z části přírůstku hodnoty převyšující 600%. Tento úmysl vlády lze v zájmu občanů, v zájmu ozdravení obchodu realitního a cen realit a v zájmu tak nutného povznesení finanční morálky poplatníků co nejvíceji vítati. Kdyby dávka z přírůstku hodnoty v dosavadní výši měla potrvati ještě několik roků, pak by občané odvedli rozhodně předválečnou cenu realit do obecních pokladen.

Výkonný výbor Ústředí star. sborů na Moravě usnesl se ve své schůzi dne 31. května t. r. konané domahati se další novelisace dávkového řádu a sice v tom směru, by byl rozšířen okruh dávkou prostých převodů (zvláště nejen z rodičů na děti a s nimi sňatek uzavírající osoby, nýbrž i naopak: převody mezi pobočnými příbuznými s výhradou práva užívání neb požívání postoupené nemovitosti, směny hospodářských pozemků vůbec, převody, které jsou od ostatních převodních poplatků osvobozeny — k stavbě silnic a úpravě vodních toků) a pod. a dále ohledně přípravného řízení, předpisování, vyměňování dávky a ručení za ni.

Zavedením 5% dávkového paušálu blížíme se snad oně úpravě dávky z přírůstku hodnoty, která by znamenala značnou úsporu času a personálu, totiž vybírání této dávky ve způsobu přírůstky k státním převodním poplatkům, kdy by zároveň s poplatky tímto dávkou předpisovaly berní úřady. Ovšem toto řešení předpokládá důkladné statistické šetření a výpočty. A bohužel k těmto pracím nehodí se dnešní přece jen ještě revoluční doba se stálou změnou hospodářských čísel a stálým kolísáním cen.

Zatím budiž vládě vřelý dík za chystanou úpravu.

Dr. Togner.

Zkušební komise pro státní zkoušky na vysoké škole obchodní v Praze. Ministr školství a národní osvěty jmenoval výnosem ze dne 19. dubna 1926 č. 5015/26-IV. zkušebními komisařem pro druhou (odbornou) státní zkoušku na vysoké škole obchodní v Praze na funkční období 1925/26 až 1928/29 JUDr. Aloise Zmeka, notáře v Praze a to pro vědy právní na odboru A (velkoobchod zbožím).

Volby komory. Králové-Hradecko-Chrudimská komora notářská konala dne 30. května 1926 valnou schůzi kolegia, v níž vykonány volby funkcionářů a zvoleni: *Presidentem komory* pan Jaroslav Čermák, notář v Hradci Králové; *členy komory* pp. notáři: Josef Lepšík v Chrudimi, Eduard Jelen v Pardubicích, Emanuel Morávek v Kostelci n. Orli, Jan Stráský v Opočně, Vladimír Paprštejn v Hradci Králové, Jan Kadlec v Nechanicích; *náhradníky* pp. notáři: Dr. Josef Hausmann v Jaroměři, Karel Matoušek v Náchodě, František Stodola v Holicích.

Zajímavé kompilační dílo vydal just. rada Dr. Schauer a advokát Dr. Rost v Berlíně nákladem Otto Stolberka »Die Kreditsicherung in internationalen Handelsverkehr«. Autoři snesli tu normy právní, týkající se zajištění pohledávek takměř ve všech státech evropských. Zejména pojednávají o zákonných ustanoveních Německa ohledně výhrady vlastnické při prodeji, o zákonném právu zástavním, právu retenčním, nabývání ruční zástavy, zajišťovacím převodu, rukojemství a o postavení věřitelově v konkursu. Ve stati o právu anglickém popisují předem výhradu vlastnictví t. zv. »Hire-purchase agreement« dále zajištění práv věřitelových proti vůli dlužnickové prostřednictvím t. zv. »Lien« ruční zástavu, t. zv. »Pawn« a »Pledge«, zajišťovací převod zápisu do rejstříku, t. zv. »Bill of Sale« zajišťovací převod pohledávek t. zv. »Assignment« a zaručení osobami třetími smlouvou »contract of guarantee neb suretyship« a obsáhle pojednávají o právu odpůrcím dle práva anglického. Další statí věnují právním poměrům věcí té se týkající v nástupnických státech Rakouska, Jugoslaviie a Uherska, kdež v nejnovější době předložen byl parlamentu návrh na zavedení hypoteky movitých věcí. Na to následuje statí o zajištění pohledávek ve Švýcarsku právem retenčním, zákonným právem zástavním, ruční zástavou, koupí zpáteční, zaručením a zastavením rejstříkovým. K tomu rádí dále pojednání a zákonných ustanoveních platných ve Francii a Belgii, zejména pokud se týká hypoteky movitých věcí, dále v Nizozemsku, kdež rejstříková hypoteka jest neznáma, ovšem ale zaveden jest zajišťovací převod. Následují zákonná ustanovení v Itálii, Polsku a Rumunsku, pak nová ustanovení v Litevsku, kdež zavedena byla hypoteka movitá při hromadných věcech. Dále pojednávají o zákonodárství estonském, kde mobilární hypoteka připouštěna jest pouze při lodích a v Lotyšsku, kde jest nepřipustna. Poté vylučují se poměry v zemích skandinávských, zejména v Dánsku, kde zavedena jest hypoteka mobilární, v Norsku, kde zavedeno jest rejstříkové právo zástavní na dolech a příslušenství, ve Švédsku, kde jest přípustno rejstříkové zastavení zásob, obilí a plodin a konečně ve Finsku, kde jest přípustna výhrada zpětné koupě při movitých věcech. Tato kompilační studie má velikou důležitost právě pro nás vzhledem na usnesení II. českého právního sjezdu, aby zavedena byla u nás rejstříková hypoteka. Č.

Knihy redakci zaslané.

Sbírka vzorců k civilnímu soudnímu řádu a exekučnímu řádu vyšla nákladem Československého Kompassu, tiskařské a vydavatelské akc. společnosti v Praze-Smíchově. Sbírkou vydává ministerstvo spravedlnosti. Upravil ji nad jiné povolaný odborník, odbor. přednosta min. spravedlnosti Ant. Hartmann, jenž se přidržel sbírky vzorců vydaných za Rakouska, neboť ještě platí u nás předpisy rakouského civ. řádu soudního a exekučního řádu a také u soudů používané tiskopisy jsou podle nich sestaveny. Autor nepřestává však jediné na tomto vzoru, nýbrž doplnil knihu jednak v poznámkách předpisy československými, zejména pro praktickou potřebu nutnými předpisy poplatkovými, a upravil zároveň téměř všechny vzorce slohově a jazykově a leckde i formálně tak, jak byly upraveny nyní tiskopisy pro potřebu soudů. Do sbírky zařadil i několik vzorců zápisů o jednání, rozsudků a usnesení, jakož i vzorce podání pro zkrácené vyřízení (žalob a exekučních návrhů). Sbírkou tato bude další nezbytnou pomůckou nejen soudům v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, které již delší dobu naléhají, aby byla vydána, nýbrž i právním zástupcům a praktickým

právníkům, neboť jsou v ní nejen vzorce jednoduchých podání, ale i příkazy, jak jest upraveno a sepsati různé návrhy podle protokolárních návrhů a vyřízení. V poznámkách jsou i potřebné pokyny pro návrhy, obsah a formu, i kolkování. Cena v plátně vázané knihy o 536 stránkách Kč 120.—. Na skladě v každém knihkupectví anebo ve výše uvedeném nakladatelství.

Učebnice obojího práva trestního, platného v Československé republice. Napsal profesor trestního práva v Bratislavě Dr. Albert Milota. Vydal J. Gusek, nakladatel v Kroměříži. Cena Kč 50.— 8°, str. XXIV a 498.

Je to první dílo, kde je zpracováno veškeré právo trestní, platné v naší republice, a to jak společné, tak i bývalé rakouské i bývalé uherské. Vhodně systematické uspořádání látky tím způsobem, že vedle sebe jsou uvedena jednak ustanovení společná, jednak ustanovení obojí oblasti právní, umožňuje, že je možno studovati každé toto právo zvláště i poznati, v čem se obojí právo srovnává a v čem se od sebe liší. Při tom podává autor stále výklad zákona, takže kniha prospěje v praxi i jako komentář jeho. K Učebnici je přidán chronologický přehled všech trestních zákonů, rejstřík trestů, který umožňuje snadný a rychlý jejich přehled i jejich srovnání, a podrobný rejstřík věcný, v němž autor odkazuje současně na analogická ustanovení obojího platného práva. Tím získává kniha velice na praktickém svém upotřebení. Výklad zákonů předpisů je vyčerpávající a je psán slohem prostým a lehce srozumitelným.

Daňová a bilanční revue č. 5. obsahuje tyto zajímavé články: Oprávněnost dávky z přírůstku hodnoty půdy a její úprava — min. rada Chochole. O původu zboží podle celních a statistických předpisů Dr. Aug. Schönbach. Reformě trestního práva berního u nás — univ. prof. Dr. V. Funk. Úlevy při placení daně z příjmu, předepsané z pevných služ. požitků. Pracovní výkony pro cizinu — inž. Novotný. Reforma daní příjmých, kapitál v podniku trvale uložený. Pehled zákonů, nařízení, nejnovejší vnesení ministerstva financí a nálezy Nejvyššího správního soudu.

Daňová a bilanční revue č. 6. obsahuje tyto zajímavé články: Zda a proč jest částku daně z příjmu, placené zaměstnavatelem smluvně za zaměstnance, přičísti k služebním platům tohoto? (min. rada Aug. Frána). — O ručení členů představenstev, správních rad, likvidátorů společností atp. ve věcech poplatkových (Zd. Deyl). — Prodej akc. společnosti (univ. prof. Drachovský). — Vrácení daně z obratu zaplacené omylem (Dr. —ý). — Platnost obecních dluhopisů. — Správní úřady nejsou povinny vyřizovati podání stran v určité lhůtě. — Osnova zákona o stabilizačních bilancích. — Nové osnovy zákonů (daň z cukru a z lihu). — Přehled zákonů, nařízení a vyhlášek. — Nejnovejší vnesení min. financí a nálezy Nejv. spr. soudu.

Nákladem Zemědělského knihkup. Ad. Neubert v Praze: Dr. Em. Zitek: »Cizáci.« Historický román z doby Rudolfa II. Ilustroval A. L. Salač. Díl I. Kč 14.—. Díl II. Kč 15.—. Díl III. Kč 14.—. Díl IV. (poslední) Kč 14.—. — Alexandre Dumas: Levoboček z Mauléonu. Historický román ze XIV. století. Přeložila Karla Šefínová. Díl I. Kč 15.—. — Láska mým životem. (Fernanda.) Společenský román. Přeložila Marie Dušková. Kč 18.—. — E. M. Vogüe: Mrtví mluví. Román. Přeložil Al. Žipek. Kč 18.—.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře Dra Hugóna Ebenstreita z Rokycan do Plzně.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Zdeňka Kunsta v Pardubicích, notářem v Hluboké n. Vlt.

Místo notářské v Rokycanech.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž ku znovu-obsazení místa notářského v Rokycanech, oprávněného přeložením notáře Dra Ebenstreita do Plzně, jakož i ku obsazení místa notářského, které uprázdí se v obvodu komorním přeložením do Rokycan.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu min. spr. z 31. X. 1887 čís. 9172, podány buďtež do 10. července 1926 včetně předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,
dne 14. června 1926.

Notářské místo ve Vyšším Brodě.

Následkem úmrtí notáře Josefa Schenka ve Vyšším Brodě vypisuje se soutěž na znovuobsazení téhož notářství ve Vyšším Brodě do dne 20. července 1926. Žádosti řádně doložené podati jest notářské komoře v Čes. Budějovicích.

Notářská komora v Čes. Budějovicích,
dne 18. června 1926.

Místo notářské v Olomouci.

K obsazení místa notářského a v Olomouci úmrtím pana notáře Dra Isidora Wostrého uprázdněného po případně notářského místa v obvodu podepsané notářské komory, jež by snad přesazením bylo uprázdněno, se tímto soutěž vypisuje.

Ucházející o toto místo po případě přesazením notáře snad uprázdněné, ať podají své žádosti u podepsané notářské komory až včetně do 15. července 1926 a vykáží tam obzvláště náležitosti čl. 6. lit. c) n. ř.

Notářská komora v Olomouci,
dne 8. června 1926.

Notářské místo v Jablonci.

Vyhláškou notářské komory v Liberci ze dne 9. VI. 1926 č. j. 173 n. k., vypsána byla soutěž ku znovuobsazení uprázdněného místa notářského v Jablonci po notáři Janu Streyzowském, případě též ku obsazení místa notářského, které uprázdnilo se v obvodu komorním přeložením do Jablonce. — Lhůta ku podání žádostí končí dnem 15. července 1926.

Hledám

substituta, který by ma počas mojej letnej dovolenej od 1. července do 1. srpna zastupoval. Plat Kč 3000. Dr. Ján Veselý, veřejný notář, Košice, Hlavná ul. 49.

Solicitátora

v nesporné agendě — hlavně smluvní a tabulární — a palmarisování úplně samostatného pracovníka, přijímé od 1. října t. r. notářství v Ml. Boleslavi. — Osobní představení jen na vyzvání.

Vedoucí úředník

větší mor. notářské kanceláře, všech úkonů not. i soud. kom. bezvadně znalý, zejména dobrý lustrátor a tabul., s 6letou praxí, změni místo. — Lask. nab. pod zn. »Brzy« do adm. t. l.

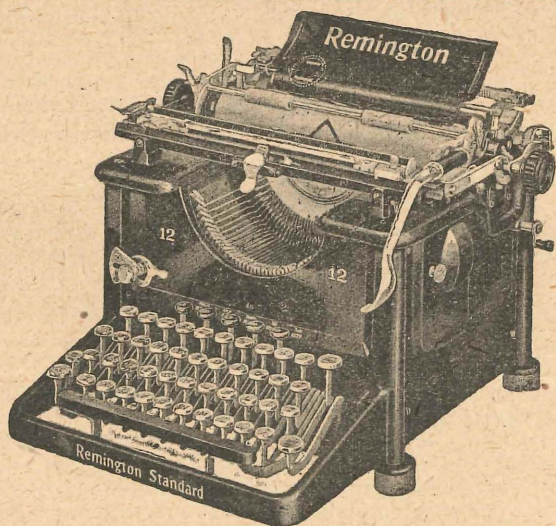
PAPÍR PITŠ PRAHA JEN JUNGMANNOVA 14

dodává veškeré potřeby pro notářské, advokátní a soudní kanceláře. — Papíry kancelářské, konceptní, dokumentní, dopisové, obálky, viněty, papírky a oplatky na suché pečelě, razítka, pečetička, nítě k šití aktů atd. — **Veškeré tiskopisy** v řeči české i německé na skladě.

Kolekce vzorů zdarma obratem.

TELEFON 23815.

TELEFON 23815.

První známka světa!

Psací stroje Remington Standard

VZORY XII. = Nehlučný chod, jedinečná konstrukce, největší výkonnost. = Cestovní stroje Remington Portable, jediné svého druhu s 1 přeřadovačem a 4 řadami kláves.

Remington Vertical an cross Accounting: píší, sečítají, odčítají současně v několika počítadlech.

Odborné dílny na opravy všech soustav. Prvotřídní příslušenství.

Remington psací stroje, spol. s r. o.,
Praha-I. Celetná 35. (proti Obecnímu domu).

FILIÁLKY: BRNO, Panská 12-14. — PLZEŇ, Jungmannova 15. — LIBEREC, Zámecká 8.